

Nó hlajcze — wón wospjet sapocža — wo tym šo dolha nicž baje. Alle šo boju, so by wam wostudla byla.

„Czim dlescha, czim lubicha,“ wotmolwich, „proschu, baj, baj!“

Duž wón sapocža bacž:

Kaž praja, šu pjecža mutska w horje šloczane bydla a štwy. W nich bydlesche — schtó wě hdj — spodžinny muž, nikomu s wěstoſču snath, dokelž ludžom s rědka na wocži pschiündže. Tola šo wo nim powjedasche, so je wulki a šylny, kaž hobr, a nihdže njeje čłowjek, kiž by tajki byl kaž wón. A dokelž mějesche w skale šwój pschebytk, běchu jemu Skalan narjekli.

Hlaj, koło wokoło horj bě tehdy czmowy lěž. Tu běchu mjedwjedže a wjelski na mjenšchej swěrinje s kniesom. Tež džechu dyb a dyb na pastwy won, tak so běsche pastyrjam wo jich skót wulki strach. Ani drjewar ani wuhler bjes brónje njebě, hdjž dyrbjesche do tuteho lěža na dželo hicž.

Tón džiwi pak khodžesche s holymaj rukomaj w lěžu, barý a wjelski kónzujo.

Hdyžkuli pschi fromje lěža khudu hribařku abo selearku naděndže, jej nicžo njeſčini; ale sa to, so bě šo stróžila, jej pjenježny ſaplacženk da. Haj, žanemu čłowjeku wón nicžo njeſčini, schtož jenož něhdj někajkemu rubježnemu panej. Hlaj, pod lěžom tudj je wocžerka, rjana holečka, wozny pažla. Tu je nimo jěchažy ſemjan měcz chzyl. A dokelž jemu njeje k woli bycž chzyla, je ſebi ju na konja ſwjaſał, so by s njej na šwój hród jěchal. Duž je Skalan s huſčinny ſleczak a ſemjanej hlowu wottorhnył.

Dale šo powjeda, so běsche zyle ſamlutki, njemějo ani žony ani džecži.

Něhdj ſebi ſamýžli, so by na wjerch horj hród stajił, kajkež maya wýžozny ſemjenjo. Duž wobstara ſebi twarski lud: ſkalarijow, murjerjow, kowarjow, czechlow a lěpjerjow.

„Khětſje mi hród natwarče! Škerje a lěpje. Hdyž budže hotowy, wuplačžu wam mſdu, kaž bohaty fral. Tola niz prjedy, hacž hotowi njeſčze. Duž džělajcze w ſkoku! Kaž dolho twar traje, wam khleba a mjaſa a wina doſč nanoſyčz dam!“

Sso wéri, so twarjenje džesche, wot ſchereho ranja hacž do ſchěrych ſměrkow, jako by hrał. Někotſi twaržy drje radžachu: Bjermy ſebi khwile! Schto tajkale bjes dycha khwatanza chze? Mludrischo je, ſebi tu dželo džeržecž, tak dolho hacž dže. Czim dlěje jow traje, czim dlěje mamę šo dobreho najěcž a napicž pschi dobrej mſdže.